

ನಿನ್ನ ಸುಖದ ನಿಧಿ ನೀನೇ

ರ್ಯಾನ್‌ಗುರು ಬಸೋನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ದೈತ್ಯ ಎನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದ.
ಬಸೋ ‘ನೀನು ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೀಯಿ?’ – ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

‘ಜ್ಞಾನೋದಯ’ ಎಂದ ದೈತ್ಯ.

‘ನಿಧಿ ನಿನ್ನೊಳಗೇ ಇದೆ ಹೊರಗಡೆ ಏಕೆ ಹುಡುಕುವೆ?’ ಗುರುಗಳ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ದೈತ್ಯ ಕುತ್ತುಹಲಡಿದ ಕೇಳಿದ: ‘ನಿಧಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದೆ?’

‘ನೀನು ಏನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆಯೋ ಅದೇ ನಿನ್ನ ನಿಧಿ’ – ಗುರುಗಳ ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೈತ್ಯಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು.

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪಾಡನ್ನ ಈ ಕತೆ ಸೋಗಸಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಎಂದರೆ ಸುಖ-ದುಖಿಗಳ ಚಕ್ಕ. ದುಖಿ ನಮಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ; ಸುಖ ಮಾತ್ರವೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಸುಖ-ದುಖಿ ಎನ್ನುವುದು ಚಕ್ಕದಂತೆ; ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಳಿದು ಬರಲೇಬೇಕೆ – ಚಕ್ಕದ ಅರೆಗಳಂತೆ. ಈ ಸುತ್ತು ಒದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ದಣಿಯುವುದು ಸಹಜ. ಎಂದಿಗೂ ಸುಖವೇ ಇರಬಹುದಾದ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಹುಡುಕಲು ತೋಡಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಹುಡುಕಾಟ ತೀವ್ರವಾಗುವುದೇ ಜಾಣದ ಹುಡುಕಾಟ, ಹೇಳುದ ಹಂಬಿಲ, ವೇರಾಗ್ಯ – ಎಂದೆಲ್ಲ ಅನಿಕೆಳುತ್ತಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವುದು – ‘ಆ ಹುಡುಕಾಟವನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು?’

ನಮ್ಮ ದುಖಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುವು – ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಕಾಟ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮನ, ಕಚೇರಿ, ನಡೆದಾಡುವ ರಸ್ತೆ, ಅತ್ಯಿಂದ್ರಿಯರು – ಹೀಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದುಖಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಲ್ಲವು. ನಮ್ಮ ಮನಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಯಾರೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮೋದ್ಯೋಗಾಚೇಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಡಿಕೆ ಆಗಿರುವುದೇ ಒತ್ತುಡವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಯಾರೋ ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಕೂಗಾಡಿದ್ದೇ ನಮ್ಮ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿರಬಹುದು. ಬಂಧುಗಳು ನಮ್ಮ ಕವ್ವದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಕ್ಷೇತಿಕ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕೊರಗು ನಮ್ಮ ನೆಮ್ಮೆಯಿಯನ್ನು ಕಡೆಡಿರಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ದುಖಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂಥಾಗೇ. ಈ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕೆಡುತ್ತಿರುವ ಆರೋಗ್ಯ, ಬಿಗಾಡಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಕೈ ತಪ್ಪಿರುವ ಪ್ರೀತಿ – ಇಂಥವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಖಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂಥವು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಗಹನವಾದ ಸಂಗತಿಗಳೂ ನಮನ್ನು ಕಾಡಬಹುದು. ಸಾವು ಅಂಥದೊಂದು ಗಹನ ವಿವರ್ಯುವೇ ಸಂ. ಬದುನಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ದುಖಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾವಾಗಿವೆ. ‘ದುಖಿ’ ಎಂದು ಮೇಲೊಳುತ್ತೇ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದ ವಿವರಗಳು ಇವು.

ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ‘ಸುಖ’ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವು ನಮ್ಮ ದುಖಿಕ್ಕು